

ה"ט 30450/04/18 - אורי שומר נגד דורון לחם, כוכבה לחם, עדן לחם

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 30450-04-18 שומר נ' לחם ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כב' סגן הנשיא, השופט נווה ערן
מבקש	אורי שומר
נגד	
משיבים	1. דורון לחם 2. כוכבה לחם 3. עדן לחם

החלטה

המבקש והמשיבים הם שכנים המסוכסכים זה עם זה.

הסכסוך רובו ככולו נובע מטענת המבקש, כי יש נזילה מביתם של המשיבים לביתו והנזילה גרמה לו נזק.

בעניין זה הגיש המבקש תביעה אזרחית אשר במקרה נדונה בפני ובעניינה מיניתי מומחה את המומחה לאיטום מר דודי לוי אשר צריך לתת חוות דעת לאחר שהמינוי יופעל והצדדים יפקידו גם כספים לצורך הבטחת שכר טרחת המומחה על מנת לברר את טענות הצדדים.

בתאריך 19.2.18 דהיינו לפני מספר חודשים הגיש המבקש בקשה על פי צו למניעת הטרדה מאיימת אשר נדונה בפני כבוד השופט טורס. בישיבה זו העיד המבקש, העיד המשיב והעידה גם אשתו של המשיב, המשיבה מס' 2 בתיק בפני.

המשיבה 3 לא היתה צד להליך זה.

בישיבה זו עלו טענות כי מעבר לסכסוך בין הצדדים שעניינו הנזילה יש טענות מצידו של המבקש כי המשיבים עושים בכוונה רעש בשעות קטנות של הלילה על ידי הזזה של רהיטים וכן מי מהמשיבות הולכות עם עקבים, דבר שגורם לרעש ומטרד למבקש ואשתו.

כבוד השופט טורס לא הוציא את הצו למניעת הטרדה מאיימת.

בהחלטתו כתב בין השאר כבוד השופט טורס:

"הגם שיחסי הצדדים אינם טובים בלשון המעטה לא התרשמתי מסיכון כלשהו המצדיק הוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת. שקלתי הוצאת צו מתון אך חששתי שמא הדבר יגביר את הסכסוך בשל אפשרות שהמבקש

יהפוך קרדום לחפור בו. מסקנה זו באה על רקע ריבוי התלונות שמוגשות על ידו למשטרה בשל רעשים לכאורה מדירת המשיב. לאור כך סברתי כי הוצאת צו כאמור מתון עלולה להסלים דווקא את המצב ומכאן מסקנתי להימנע אף מכך. אין בכך כדי ללמד כי סברתי שהתלונות אינן מוצדקות אלא שהתרשמתי מריבויין ועל רקע זה נאמרו הדברים".

למרות החלטתו זו של השופט טורס עליה לא הגיש המבקש ערעור אפשר השופט בכל זאת למבקש לפנות לבית המשפט פעם נוספת שעה שכתב בסוף החלטתו:

"עם זאת ככל שיתרחש אירוע אשר מי מהצדדים יסבור שהוא מצדיק הוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת הוא רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה חדשה".

המבקש אכן פנה בבקשה חדשה ובבקשה זו הזכיר את הדיון ביום 19.2.18 בפני כבוד השופט טורס אם כי לא ציין את מספר ההליך ולטענתו ההתנהגות של המשיבים ממשיכה.

נערך בפני דיון ביום 22.4.18.

במהלך דיון זה שמעתי את המבקש בהרחבה וביקשתי להבין מדוע לא ציין את ההליך שהתנהל בפני כבוד השופט טורס במפורש. תשובתו היתה ואני מצטט מהפרוטוקול:

"לשאלה למה כשהגשתי את הבקשה לבית המשפט לא כתבתי שהיתה בקשה קודמת בפני השופט טורס ואני משיב שזו טעות שלי".

המבקש הלין כביכול על כך שלא שומעים אותו אבל אין בכך אמת ושמעתי אותו בהרחבה ואת טיעוניו.

בעדותו בבית המשפט כשנשאל מה השתנה מ- 2/18 המועד שבו נדחתה בקשתו להוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת ועד היום 22.4.18 בדיון בפני השיב:

"לשאלה מה קרה שהצדיק פניה נוספת לבית המשפט בין ההחלטה של השופט טורס לבין הדיון היום אני משיב כי כתבתי זאת במכתב שכתבתי למותב זה. למרות החלטת בית משפט הם ממשיכים באותו קו. יש לי קלטות. הבת שלהם זורקת סגריות קנט מהחלון ליד המכונית שלי. יש לי צלום גם לזה. מראה לבית המשפט צלום של סגריה ואני אומר שאני אשתי והיא מעשנים בבנין זה. משמיע לבית המשפט את הקלטות ששומעים בהם את הרעש".

יודגש ויצוין, מעבר לעובדה שמבחינה עובדתית על פי טיעוני המבקש לא השתנה דבר וחצי דבר מאז פנייתו לשופט טורס מפרברואר 2018 למעט הטענה כי נזרקות סגריות על המכונית שלו על ידי המשיבה 3, לא הציג בפועל המבקש שום ראיה שיש בה כדי לתמוך הלכה למעשה בטענותיו למעט עצם הטענה. התמונה שהציג בפלאפון של בדל סגריה זרוק אינה ראיה שיכולה לקשור בהכרח בין המשיבה 3 שמעשנת לבין זריקת הסגריה על מכוניתו או בסמוך לכך והיא הכחישה זאת מכל וכל.

יש לזכור שגם המבקש ואשתו מעשנים, אם כי לטענתם לא סגריות אמריקאיות.

זאת ועוד, הגם שניסיתי לשמוע את ההקלטות מהפלאפון של המבקש לא נשמע דבר וחצי דבר ולא ניתן לקשור בין המשיבים ובין הרעשים.

המשיבים עצמם שגם פנו בכתב לבית המשפט הכחישו מכל וכל את הטענות של המבקש.

המשיב 1 הגדיל לעשות והעיד כך:

"מאסתי בדברים האלה. אני לא יכול. הוא הרס לי את החיים. הרס את הבית. יש כל הזמן ויכוחים בבית על הנושאים שלו. לאן הגיע העניין בגלל נזילת מים. מי שמאויים פה זה אנחנו ולא הוא. אני רוצה להגיע לפיוס. בזמנו אמרתי לו שיתן יד. שישכח. שתתוקן הנזילה".

עוד אמר המשיב:

"אני שואל מה השתנה בחודשים האלה. אם לא ראיתי אותו פעם אחת. במה הוא מאויים? תקפתי אותו? אנחנו לא עושים רעש בכוונה".

בעדותו זו תמכה המשיבה 2 ואף המשיבה 3.

למרות התרשמותי שכבוד השופט טורס צדק לחלוטין בהחלטתו באי הוצאת הצו והתרשמותי הבלתי אמצעית שהסכסוך האמיתי הוא נזילת המים ולא כל דבר אחר, לא רציתי לחסום את דרכו של המבקש שלא הצליח להשמיע לי את הדיסקים במלואם.

חרף מחאותיהם של המשיבים אפשרתי למבקש להמציא את הדיסקים לבית המשפט עד יום ג' 24.4.18 והוא אכן המציא דיסק און קי שבו נשמעים רעשים שונים.

המבקש בחר לכתוב בשנית לבית המשפט. הוא חזר למעשה במכתבו אלי על טענותיו ואף ציין כי אשתו אשר לא הגיעה לעדות בבית המשפט למרות שבאחת התגובות של המשיבים ביקשו במפורש כי תגיע לעדות וכי בית המשפט ישמע אותה סובלת ממגרנה חמורה ולוקחת כדורים כתוצאה מהרעש.

עוד ציין כי במעלית אחרי הדיון ירקו עליו ופגעו בו וחזר על טענותיו.

עוד ציין כי צירף דיסק און קי כאמור עם רעשים מוקלטים. הוא הדגיש כי אין לו שום סיבה להפסיד כסף, ימי עבודה וזמן בשביל לבוא לבית המשפט ולהזמין משטרה על כלום וכי הוא לא עושה זאת משעמום. מדובר במטרד לא פוסק.

יש לציין כי אותה טענה מושמעת על ידי המשיבים כי הם מוטרדים ונאלצים להגיע לבתי משפט על לא עוול בכפם תוך

בזבז זמן וכוחות יקרים.

שמעתי את הרעשים בדיסק און קי. נתתי דעתי לתמונה שהוצגה ולהתנהלות והתנהגות הצדדים.

המשיבים עצמם הגיבו על הרעשים תוך ציון שלא מדובר ברעש בלתי סביר, לא מדובר כלל ברעש שהוכח שהם אלה שגרמו כאשר ניתן להקליט סתם ככה רעשים כאלה ואחרים. טענו כי מדובר בטענות שווא וכי יש לדחות את הטענות מכל וכל.

המשיבים דרשו הוצאות בגין התנהלות המבקש.

דין והכרעה:

לא מצאתי כי המבקש שהוא הנושא בנטל הראיה הוכחה כי המשיבים מטרידים אותו ואת משפחתו ועושים זאת עוד בכוונה באופן שהם גורמים לרעש על בסיס הזזת רהיטים במתכוון או זריקה של סיגריות.

התרשמתי היא שיש "דם רע" בין שני הצדדים והוא נובע מאותו סכסוך שעבר כל פרופורציה לעניין הנזילה.

לא מצאתי שום הצדקה להוציא צו למניעת הטרדה מאיימת ו/או לקבוע כי הוכח מטרד מטעמים של המשיבים ביחס למבקש.

המבקש לא טרח אף להביא את אשתו לעדות תוך שהוא טוען טענות כאלו ואחרות המיוחסות לה ולאחר שהמשיבים ביקשו אף את התייצבותה לבית המשפט.

המבקש הציג שתי ראיות ובשתיהן אין די.

האחת - בדל סיגריה ליד מדרכה ואין לי שום מושג אם מדובר בסיגריה שנזרקה על ידי המשיבה 3 אבל הדבר לא הוכח.

השניה - רעשים אשר לא הוכח שנגרמו על ידי המשיבים וגם אינני נותן אמון שנגרמו על ידי המשיבים.

הצדדים כאמור מנהלים בפני הליך אזרחי.

פסיקה כרגע של הוצאות לחובת המבקש רק תעצים את הסכסוך יתר על המידה ולא יהיה בה כדי לפטור את סכסוך השכנים המתמשך כאמור.

דין הבקשה להדחות אך גם לא ייתכן שהמבקש ימשיך ויגיש בקשות שכאלה לבית המשפט תוך גרירתם של המשיבים

בעליל לבית המשפט וגרימת הוצאות הולכת ונמשכת. לכן אם יחליט שהוא מגיש בקשה נוספת בנוגע להטרדה מאיימת, תנאי להגשתה הוא תשלום הוצאות למשיבים בסך של 1,500 ₪.

היה מקום לחייב את המבקש בהוצאות אך נמנעתי מכך מן הנמוקים המצויינים והסתפקתי בהחלטה האמורה.

ללא תשלום הסכום האמור מנוע המבקש מהגשת בקשה חדשה.

זאת ועוד, אם המבקש מגיש תביעה או בקשה יש לתמוך אותה בראיות ויש להסביר מה התרחש או מה השתנה והכל יכול לקרות לאור התפתחות הסכסוך בין הצדדים.

דין הבקשה איפוא להדחות.

צו זמני אם ניתן מבוטל בזאת.

יש להחזיר את הדיסק און קי למבקש.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.